

ninger og jazzklubber, kan overtages af amts- og primærkommuner. Musiklovstøtten vil herefter i højere grad end nu kunne ydes som transportstøtte, som støtte til koncerter med ny, uetablerede musikformer og som støtte til mere omkostningskrævende projekter.

Også landsdækkende sammenslutninger på området bør kunne støttes.

Loven indeholder mulighed for etablering af abonnementsordninger og publikumsorganisationer. Der har hidtil ikke været grundlag for at realisere disse muligheder, som ministeriet i øvrigt prioriterer lavere end den direkte støtte.

Gennemførelse af ovennævnte forslag om forbedrede aktivitetsmuligheder for musikforeninger, jazzklubber og lignende indebærer en merbevilling på kr. 400.000.

ad § 3, stk. 1, nr. 4) og 5): Professionelle orkestre, ensembler, kor m.v.

De landsdækkende turnéaktiviteter for de professionelle orkestre, ensembler, kor m.v. inden for alle genrer er ikke alene af for ringe omfang, men tillige for ulige fordelt på de enkelte områder i landet.

Skønt landet må siges at have et rimeligt antal professionelle symfoniske orkestre, afholdes der orkesterkoncerter alt for få steder i landet, idet kun Sjællands Symfoniorkester og Sønderjyllands Symfoniorkester har haft en egentlig turnévirksomhed. De otte store offentligt støttede orkestre – Det kgl. Kapel, Danmarks Radios to symfoniske orkestre samt de fem landsdelsorkestre – har således tilsammen en uudnyttet kapacitet, der også bør komme de befolkningsgrupper til gode, der bor langt fra orkestrenes hjemsteder. Gentagne opførelser af de indstuderede koncertprogrammer vil i øvrigt kunne have kunstnerisk værdi for orkestrene selv.

Omkostningerne ved sådanne orkesterbesøg, (transport, særskilte honorarer, direkte koncertudgifter) vil være overkommelige for publikum og de modtagende kommuner og amter, således at en rimelig dækning af hele landet med levende symfonisk musik snarere er et organisatorisk end et økonomisk problem. For landsdelsorkestrenes vedkommende er derfor foreslået en tilføjelse til § 4, stk. 2, nyt nr. 5 jfr. bemærkningerne til ændringsforslag nr. 5, pg. 12, sp. 2.

Der er fra forskellig side rejst kritik af, at landsdelsorkestrenes repertoire ikke i rimeligt omfang omfatter nyere, herunder danske, værker, jfr. lovens § 4, stk. 2.

Det er afgørende, at der til stadighed og i højere grad end nu sker offentlige fremførelser af danske musikværker, og at værker af nyere dato får en rimelig placering. Blandt andet bør mulighederne for bestilling af nye musikværker udnyttes i højere grad end nu.

Ud over den betydning de otte professionelle symfoniorkestre har ved deres koncerterende virksomhed, giver de et godt grundlag for kammermusikalsk og pædagogisk virksomhed i deres respektive områder. Man har tillige gode erfaringer i disse henseender fra Vestjysk Kammerensemblers virksomhed.

I de områder i Danmark, der ikke kan drage nytte af en sådan kammermusikalsk og pædagogisk virksomhed, bør derfor med støtte fra det offentlige oprettes regionale ensembler med fastansatte, professionelle musikere på heltid.

Såfremt der oprettes ensembler, vil staten indgå med et tilskud til lønudgifterne. De resterende udgifter må modsvares af øvrige offentlige tilskud samt af indtægter ved koncerter og undervisningsvirksomhed.

Et fast ensemble bør kunne opfylde de bredest mulige formål og vil eksempelvis kunne bestå af 1 strykerkvintet, 1 blæserkvintet, 1 klaver/cembalo, 1 slagtpøj/pauke, 1 trompet, 1 basun/tuba samt en dirigent, som tillige skal fungere som administrator for ensembles virksomhed. Også mulighederne for samarbejde med andre orkestre og ensembler, herunder regimentsmusikken, i området bør overvejes.

Som udgangspunkt for ensembles virkeområde vil ordningen for Vestjysk Kammerensemble kunne være vejledende:

1. en ensemblevirksomhed med skiftende repertoirebesætninger,
2. en symfonisk virksomhed som basis i et regionalt amatør-symfoniorkester samt
3. en musikpædagogisk virksomhed ved musikskoler, grundkursus, konservatorier m.v. i området.

Den skitserede ordning for en helhedsbetonet ensembleløsning er en blandt flere muligheder. Behov og ønsker og dermed støtteordningen fra det offentlige vil kunne variere fra område til område. Skal basisensembleordningen imidlertid have en tilstrækkelig bred anvendelighed og effekt, må ensemblet være af en rimelig størrelse og med en til formålet relevant instrumental sammensætning.

Det hidtil eneste eksisterende *rytmiske* ensemble med permanent offentlig støtte er Danmarks Radios Big Band.

Forskellen i arbejdsform mellem de rytmiske og de klassiske ensembler er så store, at det næppe er